

Dziennik Zachodni

Cena 5zł

CZY
TEL
NIK

Nr. 302 (1331) — Rok IV

Sejm rozpoczął obrady

Wielka mowa Prezydenta RP Rola bezpartyjnych w Polsce

Warszawa. (PAP) Najważniejszym punktem obrad pierwszego posiedzenia sesji jesiennej Sejmu — była mowa Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta.

Zainteresowanie dzisiejszym posiedzeniem Sejmu jest olbrzymie. Na ławach rządowych — Rząd RP. in corpore z premierem Cyrankiewiczem i wicepremierami: Gomułką i Korzyckim na czele. Ławy podsekretarzy stanu, łoża dyplomatyczna, łoża prasy krajowej i zagranicznej — są pełne. Również galeria dla publiczności wypełniona jest po brzegi.

Krótko po godzinie 11, przy burzliwych oklaskach całej izby, wchodzi na salę obrad Prezydent RP., w towarzystwie Marszałka Sejmu, Kowalskiego i min. Mijała. Prezydent zajmuje miejsce w pierwszym rzędzie ław rządowych.

48 posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP. otworzył marszałek Kowalski, odczytując zarządzenie Prezydenta RP. z dnia 16 października 1948 r. w sprawie zwo-

łania Sejmu Ustawodawczego na zwyczajną sesję jesienną 1948 r. Po powołaniu sekretarzy, Marszałek Sejmu prosi Prezydenta RP. o zabranie głosu.

Wysoki Sejmie!

Zwołując zgodnie z wymaganiami konstytucyjnymi obecną sesję jesienną w przepisany terminie, pragnę wykorzystać tę okazję dla podkreślenia pewnych spraw i zadań, które staną się przedmiotem waszych rozważań, obywatele polscy, w czasie trwania tej sesji. Pragnę w poruszyć również i z tego względu, że interesują one cały naród, pogrążony w pracy nad odbudową Rzeczypospolitej i kształtowaniem jej przyszłego rozwoju.

Jakież to są sprawy i zadania?

Zjednoczenie

klasy robotniczej

Obecna sesja Sejmu obradować będzie w momencie wielkiego przełomu, który dokonyuje się w polskim ruchu robotniczym w formie całkowitego jego zjednoczenia politycznego. Akt formalny tego zjednoczenia odbędzie się dopiero za kilka tygodni, ale zjednoczenie rzeczywiste klasy robotniczej oddziaływało już dziś na cały układ obecny naszego życia politycznego. Jest to fakt niezwykle doniosły nie tylko dla chwili obecnej, ale i dla naszej przyszłości.

Jedność klasy robotniczej jest podwaliną wzrostu roli i znaczenia całego ludu pracującego w życiu państwowym i społecznym naszego kraju. Od wzrostu tej roli zależy wzmożenie naszych sił ogólnonarodowych, zależy moc i

znaczenie Polski. Lud pracujący jest podstawową siłą społeczną, która stanowi o dobrobycie i bogactwach kraju.

W ciągu wielu wieków była to siła trzymaną na wodzy odgórnie przez klasy uprzywilejowane i nieświadomą swych twórczych możliwości.

Klasa robotnicza, kierując się ideologią pełnego wyzwolenia człowieka, pragnie wnieść rolę społeczną ludu pracującego na poziom świadomego twórcy, który sam określi cel wysiłku i kierunek dążeń rozwojowych. Tak i tylko tak kształtować się będzie przyszłość dziejów ludzkich.

PRZYSZŁOŚĆ TĘ BUDOWAĆ MOŻE SKUTECZNIE TYLKO NARÓD ZJEDNOCZONY I ŚWIADOMY W PEŁNI SWYCH ZADAŃ HISTORYCZNYCH.

Oto dlaczego zjednoczenie polityczne polskiej klasy robotniczej, wzmacniające wewnętrznie więź

(Dokończenie na str. 4-tej)

6 pytań korespondenta „Prawdy”

Stalin o Berlinie „Siły pokoju zwyciężą!”

Moskwa. (obsł. wł.) Generalissimus Stalin udzielił w czwartek korespondentowi „Prawdy” wywiadu na temat tzw. problemu berlińskiego.

Korespondent zadał Stalinowi sześć pytań.

1. — Jak ocenia Pan wyniki obrad Rady Bezpieczeństwa w sprawie problemu berlińskiego i zachowanie przedstawicieli angielskich w tej sprawie?
Generalissimus Stalin odpowiedział:
— Sądę, że obrady ujawniły agresywny charakter polityki kół rządowych W. Brytanii i St. Zjednoczonych.
2. — Czy w sierpniu br. istniało porozumienie czterech mocarstw w sprawie Berlina?
— Tak, to jest zgodne z prawdą. Jak wiadomo w dniu 30 sier-

pnia osiągnięto zasadnicze porozumienie w Moskwie między przedstawicielami W. Brytanii i St. Zjednoczonych, Francji i Zw. Radzieckiego, w myśl którego miało nastąpić podjęcie kroków, mających na celu zniesienie o-

dział do napiętych stosunków ze Związkiem Radzieckim i tym samym uzyskać dowody na to, że współpraca taka jest niemożliwa

Podlegacze wojenni, którzy usiłują rozpętać nową wojnę, więcej niż kiedykolwiek obawiają się porozumienia i współpracy z ZSRR, ponieważ polityka taka podważa ich pozycję i pozbawia celu ich taktyki agresji. Z tego powodu zrywają oni porozumienie już osiągnięte, dezawuuują swych przedstawicieli, którzy to porozumienie osiągnęli, przekazują sprawę wbrew statutowi Radzie Bezpieczeństwa, gdzie posiadają pewną większość i mogą „dowieść” wszystkiego, czego chcą. Wszystko to się robi w celu wykazania rzekomej konieczności nowej wojny i przygotowania sobie w ten sposób terenu do podżegań.

5. — Jak ocenia pan działalność tzw. małej szóstki w Radzie Bezpieczeństwa?

— Widoczne jest, że ci panowie popierają politykę agresji, politykę rozpętania nowej wojny.

6. — Jak skończy się to wszystko?

— Wszystko to skończyć się może jedynie haniebną katastrofą podżegaczy wojennych. Churchill, główny podżegacz wojenny znalazł się już w tak krytycznej sytuacji, iż nie posiada więcej zaufania ze strony swego narodu, a także ze strony wszystkich państw demokratycznych. Taki sam los spotka wszystkich innych podżegaczy wojennych. Rany zadane ludzkości w okresie minionej wojny nie są jeszcze zabliźnione, toteż olbrzymia większość narodów nie pragnie wojny i nie dopuści do jej wywołania.

Siły pokoju działają i bez wątpienia zwyciężą.

Wrażenie w ONZ

Paryż (API). Wywiad, którego udzielił premier Stalin korespondentowi „Prawdy”, wywarł na delegacjach do ONZ wielkie wrażenie. W dobrze poinformowanych kręgach paryskich stwierdza się, że minister Marshall nawiązał natychmiast łączność z Waszyngtonem a sir Aleksander Cadogan — delegat brytyjski odbył półgodzinną rozmowę telefoniczną z min. Bevinem.

Telegram gratulacyjny generalissimusa Stalina

Praga (API). Generalissimus Stalin przesłał prezydentowi Czechosłowacji — Gottwaldowi — telegram z okazji 30 rocznicy powstania Republiki Czechosłowacji.

Siepacze gen. Franco mordują ludność

...a brytyjska misja jedzie do Madrytu

London. (API) Brytyjska misja handlowa i finansowa opuściła wczoraj Londyn, udając się do Madrytu w celu omówienia szczegółów zrewidowania i rozszerzenia obecnego traktatu handlowego między obu krajami. Korespondenci polityczni stwierdzają, że w chwili gdy do Madrytu udaje się brytyjska misja han-

dlowa, sąd wojskowy w Barcelonie wydał wyrok śmierci na 8 mężczyzn za „antypaństwową działalność”. 64 dalsze osoby zostały skazane na karę więzienia od roku do 30 lat. Wszyscy skazani, w tym 5 kobiet, stanęli przed sądem za udzielenie pomocy partyzantom hiszpańskim walczącym o wolność Hiszpanii.

Kompromitujący raport „Komisji Bałkańskiej” O natychmiastowym wycofaniu obcych wojsk z Grecji Przemówienie wicemin Wyszynskiego

Paryż (PAP). Jak już wczoraj donosiliśmy, na czwartkowym posiedzeniu komisji politycznej O. N. Z., podczas dyskusji nad sprawą Grecji, zabral głos szef delegacji radzieckiej, wicemin. spraw zagranicznych, Wyszynski. Od pierwszej do ostatniej chwili mowa jego trzymała w napięciu całą audytorium.

Od początku obecnej sesji — rozprawy wicemin. Wyszynski — delegacja radziecka wskazywała, że raport Komisji Bałkańskiej nie powinien być się znaleźć na porządku dziennym Zgromadzenia Generalnego, ponieważ stworzenie komisji bałkańskiej stanowiło bezpośrednie pogwałcenie Karty Narodów Zjednoczonych i ingerencję w sprawy wewnętrzne suwerennych państw. Ponieważ jednak sprawa ta znalazła się na porządku dziennym, trzeba obecnie dokonać przekładu działalności owej „komisji specjalnej”.

Komisja specjalna ONZ na Bałkanach nie wykonała żadnego z zadań powierzonych jej przez Zgromadzenie Generalne uchwałą z 21 października 1947 r. Powiada się nam, że jedną z przyczyn tego jest fakt, iż trzej sędziowie polnocni Grecji odmówili współpracy z komisją. Trzeba jednak pamiętać, że komisja zajmowała się czym innym niż to, co nakazywała jej rezolucja Zgromadzenia, a mianowicie rzeźnia pretensje do sprawowania funkcji sądowej komisji śledczej. Nie była ona przygotowana do takich funkcji i wskutek tego popełniła wiele grubych błędów, tak, że delegacja australijska uznała za konieczne sformułowanie w rozdziale 3 raportu zastrzeżenia, w

którym stwierdza, że komisja zaniedbała swego głównego zadania, polegającego na okazaniu pomocy czterem rządów w wykonaniu zaleceń zawartych w uchwale Zgromadzenia Generalnego.

Delegacja Australijska podkreśliła, że komisja specjalna usiłowała pracować tak, jak gdyby była komisją Rady Bezpieczeństwa. Tego rodzaju postępowanie było chybotliwe, ponieważ komisja specjalna stworzona przez zgromadzenie generalne, nie miała prowadzić śledztwa, ale — jak wskazuje zastrzeżenie australijskie — miała służyć jako mediator i czynnik uspakajający. Komisja specjalna dla Bałkanów pierwszą pogwałciła uchwałę Zgrom-

Karabiny maszynowe i rozmowa... o miłości

W dalszym ciągu wicemin. Wyszynski zwraca się do delegata brytyjskiego Mac Neila i amerykańskiego Dullesa.

Mac Neil — podkreśla Wyszynski — nazywa krytykę pod adresem komisji specjalnej „prawniczą kazuistyką”.

Przedstawiciel Stanów Zjednoczonych opowiada, że komisja zebrała 36 raportów, opartych na stwierdzeniach obserwatorów, oraz przesłuchała ponad 700 świadków. Przyjrzyjmy się tym dokumentom. Nikt nie był w możności zapoznać się z zeznaniami owych 700 świadków. Jak mogłem się oświadczyć przekonać, w bardzo wielu wypadkach chodzi nie o dokładne zeznanie, lecz o ich streszczenia.

Dulles mówił o wypadku, który miał wydarzyć 1 marca 1948 r. W dniu tym w terytorium Jugosławii otwarto rzeźmo silny ogień broni maszynowej w kierunku tery-

torium greckiego. Ogień ten trwał, według Dullesa, 6 godzin, podczas gdy 3 ludzi w wojskowych mundurach jugosłowiańskich rozmawiali z obsługą karabinu maszynowego. Jest w tym coś zadziwiającego. Oto karabiny maszynowe gwałtownie strzelają — i właśnie ten moment wybiera obsługa na pogodankę z wojskowymi jugosłowiańskimi, którzy uważali widocznie to miejsce za doskonale nadające się do dyskusji — może o frywolnych sprawach?

Wyobraźcie sobie panowie — karabiny strzelają a obok nich szef jugosłowiańskich zuchów rozmawia sobie np. o miłości!

„Dokumenty” Mac Neila

Polemizując następnie z delegatem brytyjskim, Mac Neilem. Wyszynski przypomina, że Mac Neil mówił o rozkazie gen. Markosa, jaki miał rzekomo w kieszeni. Widocznie pan Mac Neil — oświ-

adza Wyszynski — zapomniał już o historii „dokumentów”. Przecież to pan oświadczył wówczas w parlamencie, że istnieją źródła stwierdzające, iż chodziło o dokument autentyczny, ale później okazało się, że czynnik prowadzący śledztwo, dopuścił się fałszerstwa. Czy nie ta sama przysługa wydarzyła się panu z dokumentem, który pan zacytował, ale który ukrywa pan w kieszeni, nie pokazując go członkom komisji? Nie pokazał pan tego rzekomo dokumentu, w którym Markos miał zażądać represje w stosunku do obserwatorów.

Świadkowie: kretyni i pijani

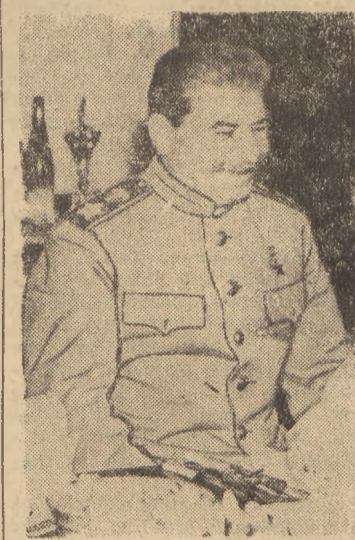
W dalszym ciągu wiceminister Wyszynski protestuje przeciw faktowi, że świadkowie, zachowujący anonimowość, są określane tylko numerami.

(Dokończenie na str. 2)

WCAPIPolski

Gdańsk. W powiatach gdańskim, elbląskim, malborskim i sztumskim dla walki z plagą myszy okopuje się sterty i kopce rowkami ochronnymi, głęboko zaoruje ścierniska, likwiduje odłogi i przyspiesza się omloty. Ponadto zakłada się zatrute ziarno.

Łódź. 71 osódeków maszynowych województwa otrzyma nowy sprzęt. W tym będzie 80 siewników rządowych, 18 nawozowych, 6 młóczarni, 1 lokomobila, 20 ciągników, 2 kultywatory, 11 zaprawiarek, 7 wialni, 4 silniki 10 kopcacek i inne.

Apel załogi „Zabrze-Wschód“ podjęty!

Huty, kopalnie i fabryki przekroczą plan przed Kongresem Zjednoczeniowym

Robotnicy huty „Pokój“ w czasie uroczystego zebrania

Foto Cz. Datka, Katowice

Katowice. (kb) Ludziom pracy nie potrzeba żmudnych słów. Apel górników z kopalni „Zabrze-Wschód“ znalazł głośny oddźwięk w całym kraju. Śladami górników poszli robotnicy Zakładów Ceglarskiego w Poznaniu, PZB nr 3 w Łodzi i robotnicy zatrudnieni na trasie W-Z w Warszawie, a w śląsko-dąbrowskim zagłębiu przemysłowym na wezwanie ich odpowiedziały: największa huta w Polsce „Huta Pokój“ w Nowym Bytomiu, Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie oraz kopalnia „Gen. Zawadzki“.

Czwartkowe zebranie załogi Huty „Pokój“ w Nowym Bytomiu miało charakter niezwykle uroczysty i odbyło się w pięknie udekorowanej sali Kasyra Hutniczego. Pracownicy buty udali się na nie w zwartych grupach z orkiestrą na czele. Sala nie mogła pomieścić kilku tysięcy uczestników zebrania, tak że większość z nich wysłuchała przemówień w ogrodzie kasyra przez zainstalowane megafony. Zebranie zgałał imieniem komitetów fabrycznych PPR i PPS, Rady Zakładowej i Zw. Zawodowców A. Szweida, udzielając głosu sekretarzowi PPR Hajduczkowi, który stwierdził, że dzień zjednoczenia partii robotniczych jako największe święto polskiego robotnika uczcić należy wzmożoną pracą, podniesieniem produkcji i jeszcze większym udziałem rządu w gospodarstwie. Wywody tego poparł w całej rozciągłości sekretarz PPS F. Stolecki, po czym zabrał głos jako przedstawiciel pracowników bezpartyjnych ob. Widuch, który wskazywał na wstąpienie do wojennej okupacji i wojenne w kraju, powiedział: „My rozumiemy, że chałupę można przetrzymać, jeśli ją

budują wszyscy. Dlatego dobrze jest, że nareszcie dochodzi u nas do jedności. Do takiej zjednoczonej partii ja chciałbym także należeć i myślę, że moi towarzysze bezpartyjni też pójdą w moje ślady. Cieszy się dziś cała Polska, cieszą się najbardziej górnicy z kopalni „Zabrze-Wschód“. Pezylamy się do wezwania, które oni rzucili, bo wiemy, że tylko przez większą produkcję i przez współzawodnictwo pracy zbudujemy sprawiedliwą i bogatą Polskę, w której każdy robotnik będzie żył w dobrobycie“.

Przodownica pracy i przedstawicielka Ligi Kobiet J. Wojczykowska, apelowała do kobiet, aby nie ustawały w pracy. — „My kobiety solidaryzujemy się z naszymi towarzyszami pracy i powitamy Kongres zwiększoną pracą“! Na zakończenie przemówił dyr. inż. Stasiowski, który wskazał na znaczenie zjednoczenia partii robotniczych i stwierdził, że załoga „Huty Pokój“ przyjęła wezwania górników kopalni „Zabrze-Wschód“ i podjęła na zebraniach wydziałowych uchwały wzmożenia wysiłku i podniesienia produkcji.

Walcownia wlewków zobowiązała się wykonać w listopadzie 34.000 ton wyrobów walcowanych. Zamierzona produkcja pobija wszystkie dotychczasowe osiągnięcia i równa się prawie dwukrotnej produkcji przedwojennej. Walcownia gruba wykona 11.000 ton, walcownia średnia 8.000 ton, walcownia blachy grubej 4.250 ton, młotownia 5.000 ton, a stalownia 26.000 ton stali.

Dyrekcja, komitety fabryczne i szkoła przemysłowa zadeklarowały 10.000 godzin pracy fizycznej przy dowożeniu rudy na wielkich piecach. Wydział budowlany zobowiązał się wyremontować do 15 grudnia 60 mieszkań robotniczych, zaś 19 przodownikom pracy przyznać lepsze mieszkania.

Plan produkcyjny, który miał być wykonany do 1 grudnia załoga zobowiązała się wykonać w terminie do 22 listopada, co da przekroczenie produkcji pod względem wartościowym o 30 milionów złotych przedwojennych.

Z kolei wśród nie milnkących okrzyków na cześć Zjednoczenia nastąpiło uchwalenie rezolucji, w której załoga 29 wydziałów huty zobowiązuje się wykonać roczny plan do dnia 22 listopada br. i wzywa huty „Bobrek“, „Ballon“ i „Florian“, aby poszły za ich przykładem i wezwaniem zabrskich górników.

Dulowski, który zapewnił, że wszyscy pracownicy umyślowi na fabryce w celu uczczenia zjednoczenia partii robotniczych postanowili przepracować fizycznie 8 godzin.

Wśród głębokiej uwagi słuchaczy pierwszy sekretarz fabrycznego komitetu PPR Kongul odczytał rezolucję, którą przyjęto spontanicznie oklaskami. Czytamy w niej m. innymi:

Kongres Zjednoczeniowy postanawiamy uczcić daniem naszej ludowej ojczyźnie dodatkowych 20 tys. ton azotniaku i 6 tys. ton saletrzaku. Postanawiamy wykonać plan roczny do dnia 10 listopada w azotniaku a do dnia 1 grudnia w saletrzaku. Na dzień otwarcia Kongresu wykończymy 32 nowe mieszkania dla robotników i uruchomimy pierwszy w

Polsce po wojnie turbozespołu o mocy 20 tys. Wzywamy zakłady chemiczne „Giesche“ i „Rudoch“ aby tak jak my poszli śladem zabrskich górników.

Po żywiołowej manifestacji na cześć przywódców polskiej klasy robotniczej i po odegraniu hymnów robotniczych i hymnu państwowego zebrani przystąpili do podpisywania uchwałonej rezolucji.

Na kopalni „gen. Zawadzki“

Dąbrowa Górna. (ib). Tego dnia na kopalni „Gen. Zawadzki“ po raz pierwszy od wielu dziesięcioleci złamano tradycję. Zdziwilo to nieco wszystkie żony i matki, którym ci z ranej „szyci“ kazali się o całą godzinę wcześniej zbudzić. O 5 gdy jeszcze ciemno było, górnicy stanęli do pracy. Walili kilofami i le wlezie, wysadzili czarne skały, ładowali zwalony węgiel na taśmy i wózki. Swoją 8-godzinny dzień pracy ukończyli na 2 minuty przed pierwszą. Duży megafon, zainstalowany na podwórzu kopalnianym nawoływał już do ogromnej hali cielsieni.

— Czego nawołuje, my i tak przyjdziemy, mówili jeden przez drugiego, czarni, umorusani, w kombinizonach, kaskach skórzanych na głowie, z nieodłącznymi karbidkami w dłoniach.

Wprost od pracy

Tak przyszli do cielsieni. Na mycie i kąpiel nie starczyło już czasu, ani chwili nie chcieli urościć z tej tak doniosłej uroczystości, z tego wielkiego dnia, na który tyle lat czekali.

Ci, którzy swą szycię mieli dopiero na noc, przybrali w międzyczasie cielsienie, zatkali flagi na szczytach wież wyciągowych, budynków kopalnianych i sortowni. Pospolitej i szarej hali cielsieni uroczysty charakter nadawały masy zieleni, polyskujące złotem sztandary kopalniane, biało-czerwone narodowe i ogromny transparent z napisem, który odzwierciedlał uczucie ich wszystkich: „Witamy akt zjednoczenia w dwóch nurtach robotniczych w Polsce“.

125.000 ton

Dlatego się tu znaleźli, dlatego zebrało ich się 4 tysiące — i tych którzy cisnęli się w hali, i tych którzy w braku miejsca zbrali się wokół głośników na dworze pod megafonami, dlatego wstali o godzinę wcześniej, by teraz wespół z całą załogą w związku z zbliżającym się Kongresem Zjednoczeniowym partii robotniczych, uroczystie zadeklarować, że wyznaczony roczny plan produkcyjny wykonają do 25 listopada br., że do końca br. dostarczą 125.000 ton węgla ponad plan.

Prężą się wszyscy, gdy po krótkim zagajeniu orkiestra kopalniana gra „Międzynarodówkę“ — bojowy hymn mas robotniczych, a potem „Czerwony sztandar“ — hymn bratniego narodu, któremu zawdzięczamy wolność. Na podium wchodzi sekretarz kopalnianego koła PPR Gondziak. — Nie było jeszcze tak radosnego dnia w historii polskiej klasy robo-

niczej jakim będzie dzień zjednoczenia dwóch bratnich partii. Załoga kopalni, która dumna jest z tego, że wyrósł z niej górnik-wojownik, gen Aleksander Zawadzki, godnie przygotowała się na ten wielki dzień. Zmelduje wówczas Kongresowi, że roczny swój plan wykonała, nie jak zamierzała na 4 grudnia, ale już w dn. 25 listopada. Czy zgadzacie się na to, chcicie dać przemysłowi węglowemu 4.500 ton dziennie dodatkowo za wszystkie dni grudnia?

Oklaski gorące i żywiołowe okrzyki „cheemy“, „tak“, i „niech żyje zjednoczona klasa robotnicza“ były dostateczną i wyraźną odpowiedzią. Słowa sekretarza bratniej partii poparł gorący sekretarz koła PPS Dylewski.

Dalej przemawiają górnik Kazimierz Nosoń, przodownik Kazimierz Pobiega, który wraz z swoim I oddziałem uzyskał 275 proc. normy, w imieniu kobiet pracujących na kopalni Cecylia Pełkówna, w ramieniu bezpartyjnych Władysława Swoboda, wszyscy wyrażają głęboką radość z powodu zbliżającego się dnia zjednoczenia i gotowość przed termin wykonania planu.

Oklaskom nie ma końca. Głębokie wzruszenie i przejęcie maluje się na twarzach tych ludzi, a gdy wchodzi na mównicę 63-letni weteran-górnik Józef Świętoszek, stary bojownik klasy robotniczej od 1905 r., członek SDKPiL KPP, w niejawnych oczach widnieją łzy. Bo górnik Świętoszek mówi o walkach, w których sam brał udział, o ciężkich ofiarach, przelanej krwi, o cierpieniach, o latach więzienia i strajkach, o wszystkich skutkach rozbięcia partii, które dziś wreszcie stoją w przedniutni zjednoczenia.

— Nie żałujemy trudów walki mówi dalej Świętoszek, — bo nie poszła ona na marne, bo dziś święcimy triumf zwycięstwa słusznej sprawy. Nasza nowa partia będzie partią czołową, która poprowadzi cały naród polski do ostatecznego zwycięstwa — do Polski Socjalistycznej.

O współzawodnictwie pracy, które pozwala na osiągnięcie tak wiel

kich sukcesów — mówił w imieniu III oddziału, starszy górnik Kazimierz Rak. — W tej chwili na kop. „gen. Zawadzki“ do współzawodnictwa przystąpiło 1100 ludzi, w tym 25 proc. pracowników dołowych.

Mamy ambicję

— Mamy ambicję, — mówił górnik Rak, — aby nasza kopalnia wysunęła się na czoło nie tylko wśród kopalń Zjednoczenia Dąbrowskiego, ale aby przodowała wszystkim kopalniom przemysłu węglowego w Polsce. Z głęboką wiarą i przekonaniem we własne siły, stwierdzam, że hasła przedterminowe wykonania planu z pewnością zostanie zrealizowane — zakończył mówca.

Wśród nowej fali entuzjazmu i oklasków na mównicę wkroczył wicedyrektor kopalni Paweł Targosz. W imieniu dyrekcji złożył całą w łódze uroczyste przyrzeczenie, że zobowiązuje się poprzez szlachetną inicjatywę górników w wykonaniu przedterminowego planu, że postara się usunąć wszelkie trudności, jakie by realizacji tego zamierzenia stanęły na przeszkodzie. Dyrekcja zobowiązuje się dalej, że na dzień otwarcia Kongresu uruchomi białą jacy dotychczas złódek dla dzieci pracowni fabrycznych, że do końca br. wykona najpilniejsze remonty mieszkań robotniczych i przydzieli z pomocą najbardziej potrzebującym wdomom po górnikach.

Znow nie milknie oklaski. Na zakończenie przemówił do zebranych wicedyr. Dąbrowskiego Zjednoczenia Przem. Węglowego inż. Wojciechowski. Dziękując w imieniu przemysłu węglowego za wielkie przedsięwzięcie załogi, dyr. Wojciechowski podkreślił, że przedterminowe wykonanie planu będzie najlepszą odpowiedzią dla wszystkich malkontentów i podżegaczy twierdzących, że plany państwowe są utopią.

— Wykonanie planu na dzień 25 listopada sprawi, że dzień Zjednoczenia będzie dla Was dniem zwycięstwa, triumfu i zadowolenia z dobrze spełnionego obowiązku.

Rezolucja

Dopełnieniem wielkiej uroczystości na kop. gen. Zawadzki było powzięcie rezolucji, w której m. in. uchwalono:

Postanawiamy więc wykonać roczny plan do dnia 25 listopada br., a do końca roku dać krajowi 125 tys. ton ponad plan. Nie pozostaniemy w tyle za górnikiem kop. „Zabrze-Wschód“, którzy pierwszy wystąpili ze słuszną inicjatywą uczczenia zjednoczenia klasy robotniczej przed

terminowym wykonaniem planu rocznego.

Nie bacząc na żadne trudności, przyrzekamy wyteżyć wszystkie siły, aby to zobowiązanie wykonać i zameldować Kongresowi Zjednoczeniowemu o przedterminowym wykonaniu planu.

Wzywamy załogi kopalń „Niwka-Modrzejów“ i „Ignacy“, by swoją dodatkową pracą uczcili historyczne Święto Jedności Klasy Robotniczej Polski.

W chorzowskich „Azotach“

CHORZÓW. (rl) Nie ma chyba w Polsce człowieka, który nie słyszałby o największej u nas Fabryce Chemicznej w Chorzowie, popularnie zwanej „Azotami“. Wśród olbrzymich budynków, hal, wież dystrylacyjnych wre bezustanna praca. Kilkotysięczna załoga dzień w dzień staje do twardego i znojnego trudu, aby wykonać odpowiedzialne i ważne zadania.

Niezwykły dzień

Dzień, o którym piszemy, nie był zwykłym dniem w PFZA. Zrazu zdawało się, że wszystko idzie normalnym trybem. Ale kiedy zahuczały syreny głoszące południową zmianę, na podwórzu fabrycznym rozpoczął się ruch. Robotnicy z umiarkowanymi jeszcze od maszyn rękoma, majstrowie w szarych kitlach, kobiety i dziewczęta nie spieszyły zwykłą drogą ku wyjściu. Długie szeregi pracowników szły w kierunku świetlicy.

Świetlice przystrojono pięknie. Orkiestra fabryczna gra marsze i wśród nastroju serdeczności i powagi wchodzi na mównicę przewodniczący rady zakładowej Cudak. Przywitał zgromadzonych pozdrowieniem „Cześć pracy!“ — i wśród hucznych braw określił cel zebrania: Na apel górników Zabrze i na-

sza załoga staje do wzmożonej pracy, aby przez przedterminowe wykonanie planu uczcić bliski już dzień połączenia obu bratnich partii robotniczych.

Coraz więcej

Robotnicy wznoszą okrzyki na cześć socjalizmu i solidarności robotniczej, orkiestra gra Międzynarodówkę i Czerwony Sztandar, nie ma końca okrzykom i oklaskom.

Jako następny zabrał głos sekretarz komitetu PPR Kongul:

— Manifestujemy bliski już dzień zjednoczenia klasy robotniczej. To historyczne wydarzenie postanowiliśmy uczcić uroczystą przekroczeniem planu produkcyjnego. Załoga nasza przoduje w produkcji przemysłu chemicznego. Wykonamy plan roczny w azotniaku do dnia 20 listopada, w saletrzaku do dnia 1 grudnia. Damy rolnikowi 26 tys. ton nawozów sztucznych ponad plan.

Zobowiązanie

Po przemówieniu sekretarza PPS Karwika na mównicę wszedł jeden z najstarszych pracowników fabryki Dujka, który apelował do inżynierów i techników, aby wspólnymi siłami wykonać przedterminowo plan pro-

dukcji i oddać państwu więcej azotniaku i amoniaku.

Przodownik pracy z warsztatów mechanicznych Seweryn powiedział że święto zjednoczenia jest świętem wszystkich ludzi pracy. Zwrócił się do wszystkich bezpartyjnych pracowników fabryki, aby swoim uczestnictwem wzmocnili wydajność pracy i dopomogli do przedterminowego wykonania planu. Zapewnił, że do 1 grudnia zostanie wybudowany na fabryce nowy piec i to systemem gospodarczym.

Po wzruszających przemówieniach przodowniczki pracy działu ekspedycji Paździochowej i robotnika St. Rzepki, do zebranych zwrócił się dyrektor fabryki inż. Kowalski. Zobowiązanie nasze na dzień zjednoczenia obu partii są wielkie i tylko przez współpracę całej załogi łącząc z kierownictwem możemy wywiązać się z przyjętego zadania. Wykonanie dodatkowych 26 tys. ton nawozu, ukończenie turbozespołu, oraz bloku mieszkalnego to sukces, który jest godny miana przodownictwa pracy naszej załogi.

W imieniu młodzieży zorganizowanej w ZMP przemówił robotnik fabryczny Ledwoń. Przemówienie jego spotkało się z niezwykle gorącym przyjęciem i wywołało wśród zebranych szczerzy entuzjazm.

Jako ostatni mówca wystąpił w imieniu pracowników administracji

